

[Aksel Larsen.]

Løfter, som de Konservative ikke helt kan se bort fra, og som de sikkert ogsaa gerne indkasserer. Naturligvis, man burde opfatte hans Udtalelser saadan, at han dermed mente: Vi har Undersøgelser i Gang om, hvorledes vi skal faa formindsket Militærvæsenet. Men efter alt det foreliggende at dømme er der ikke store Muligheder for, at dette sidste har været Ministerens Mening. Der er ganske vist igen det, at det andet Regeringsparti, som i Fredags og Lørdags viste sig at være det førende Regeringsparti, ved en Repræsentant her i denne Debat har erklæret, at man har ikke forladt Principperne og Meningerne fra Vagtværnsforslagets Fremsættelse og Forfægtelse. Jeg synes imidlertid, vi har Ret til at forlange, at Ministeren udtaler sig om den Sag, hvis Ministeren deler denne Mening, og hvis denne Mening er Udtryk for Regeringens Opfattelse.

Hvorom alting er, vil vi med den Kraft, der staar til vor Raadighed, modsætte os, at det foreliggende Forslag bliver til Lov — vi er ikke Tilhængere hverken af Forslagets første eller anden Del —, og vil i Konsekvens af hele vor Opfattelse nu som i Fremtiden modsætte os ethvert Forsøg paa at opruste Danmark og modsætte os alle Bevillinger og Udgifter til militære Formaal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ole Bjørn Kraft): Det fremgaar med stor Tydelighed af den Debat, som her har fundet Sted om det konservative Forslag om Anskaffelse af Flyvemateriel og Nedsættelse af en Militærkommission, at der bag den gældende Ordning, Ordningen af 1932, ikke længere staar noget politisk Parti i den danske Rigsdag. Dengang denne Ordning blev vedtaget, skete det, som det har været omtalt, med 3 Partiers Stemmer, men allerede dengang erklærede Regeringspartierne Ordfører, at for den tekniske Udformning af 1932-Ordningen ønskede de ikke at tage noget Medansvar. De stemte kun for den, fordi den medførte Besparelser paa Militærbudgettet.

Det fremgaar af de Udtalelser, som Landets Forsvarsminister har fremsat her i Dag, at Regeringen heller ikke nu vil tage noget sagligt Ansvar for Ordningen af 1932 i den Skikkelse, i hvilken den foreligger. Man erkender, at den Ordning, vi har, lider af betydelige tekniske Mangler, og man har ved tidligere Lejligheder erkendt det paa enkelte Omraader. Jeg forstaar af de Udtalelser, som Landets For-

svarsminister har fremsat, at han ikke mener, at 1932-Ordningen skal være den endegyldige Forsvarsordning her i Landet. Det fremgaar alene af den Kendsgerning, at Ministeriet efter Forsvarsministerens Udtalelser allerede i længere Tid har haft Undersøgelser i Gang og forberedt Fremsættelsen af Lovforslag, der skal ændre Forsvarsordningen.

Ministeren har ikke udtalt sig om, hvorledes disse Ændringer skal være, hvilke Omraader der særlig interesserer ham, hvilke Konsekvenser man kan vente, en saadan Undersøgelse vil faa. Men jeg tror dog, man kan notere som en Kendsgerning, at Ministeriet motiverer, at det ikke vil tilslutte sig Militærordningen af 1932, ved at henviser til, at der er foregaaet en teknisk Udvikling, der først og fremmest paa Flyvæsenets Omraade nødvendiggør Ændringer i Ordningen, medens Ministeriet ikke længere taler om Besparelsessynspunktet, ikke længere fremhæver Nødvendigheden af at komme stadig længere ned med Udgifterne.

Jeg takker Regeringen herfor. Det er med Tilfredshed, at vi fra konservativ Side noterer, at Landets ansvarlige Forsvarsminister ikke længere taler om Nedbringelse af Militærudgifterne. Vi haaber, at der heri ligger en Erkendelse af, at det gamle Stridsspørgsmaal om, hvorvidt vi vilde og kunde forsvare os, ikke længere eksisterer i Forholdet mellem det socialdemokratiske Parti og de to Partier, der har holdt paa en positiv Forsvarsordning, Venstre og Det konservative Folkeparti. Hvis dette er Tilfældet, mener vi, at denne Sag er naaet et stort Skridt fremad. Maaske er dermed, hvis det viser sig at være rigtigt og Regeringen som Helhed vil drage Konsekvenserne deraf, det første afgørende Skridt gjort i Retning af den Samling omkring Forsvars-sagen, som er en saa afgørende Nødvendighed, som vi har tilstræbt med Fremsættelsen af vort Forslag, og som utvivlsomt er Folkets og Landets Ønske.

Ministeriet har ikke i Dag villet give os nogen Udtalelse om Karakteren af de Overvejelser, man har i Gang. Vi er ikke tilfredse med, at Regeringen ikke vil optage en Forhandling med os paa det nuværende Tidspunkt om det Forslag, vi har fremsat, men vi ser i de Udtalelser, der er faldet, et Tegn paa, at Udviklingen ogsaa inden for Socialdemokratiet gaar i den Retning, at Kræfterne maa samles om en Løsning af denne Sag. Det vilde ikke være forbavsende, om det var Tilfældet. Hele den Udvikling, der har fundet Sted i Verden, hele den almindelige europæiske Situation peger i